

NIRAS HERNIEUWT HAAR ENGAGEMENT AAN DESSEL EN MOL

“Ook de toekomstige Desselaars en Mollenaars zullen de vruchten plukken van het oppervlaktebergingsproject”

NIRAS zet in op een breed maatschappelijk draagvlak voor het oppervlaktebergingsproject in Dessel. Het bezoekerscentrum Tabloo, één van de voorwaarden verbonden aan de berging, is in volle aanbouw.

Eind vorig jaar werd het maatschappelijk contract goedgekeurd tussen NIRAS, de partnerschappen STORA en MONA, en de gemeenten Dessel en Mol. Dat document schetst hun gezamenlijke visie op de verdere realisatie van het oppervlaktebergingsproject. Het zet de krijtlijnen uit voor de toekomst en bevat een duidelijk engagement voor de lange termijn.

Het laag- en middelradioactieve kortlevende afval in ons land wordt over enkele jaren geborgen in een oppervlaktebergingsinstallatie in Dessel. Aan het bergingsproject, intussen in volle ontwikkeling, gaat een lange geschiedenis vooraf. De duurzame samenwerking tussen NIRAS en de inwoners van Dessel en Mol staat daarin centraal. Zij stelden immers voorwaarden aan de komst van de bergingsinstallatie, onder meer op het vlak van veiligheid, communicatie en gezondheid.

Al sinds 2010 werkt NIRAS die voorwaarden samen met de lokale partnerschappen STORA en MONA uit tot

projecten met een tastbare meerwaarde voor de regio. Denk maar aan bezoekerscentrum Tabloo, dat onder andere een interactieve expo zal huisvesten over radioactiviteit en het beheer van radioactief afval.

Krijtlijnen voor de toekomst

Nu de effectieve realisatie van de oppervlaktebergingsinstallatie steeds dichterbij komt, was het tijd voor een tussentijdse balans van de projecten. Kris Van Dijk, burgemeester van Dessel: “We gingen na of de meerwaardeprojecten aan onze verwachtingen beantwoorden. En of ze een goede

uitwerking zijn van de voorwaarden die de partnerschappen destijds hebben geformuleerd. De balans bleek positief voor onze gemeenten: we kunnen zeker doorgaan op de ingeslagen weg.”

Het resultaat van die oefening werd opgetekend in een ‘maatschappelijk contract’. In dat document hernieuwt NIRAS haar engagement om invulling te blijven geven aan de voorwaarden van de partnerschappen. De verbintenis ten aanzien van de lokale bevolking zal op die manier meerdere generaties overspannen.

WIST JE DAT ...

2020 een jubileumjaar is voor het Molsse partnerschap MONA?

“De transparante financiering van alle meerwaardeprojecten geeft vertrouwen voor de toekomst.”

KRIS VAN DIJCK,
BURGEMEESTER VAN DESSEL

En dat is belangrijk, vindt Wim Caeyers, burgemeester van Mol: “Ook de toekomstige Desselaars en Mollenaars moeten de vruchten kunnen plukken van het oppervlaktebergingsproject. Het maatschappelijk contract zet daarom vooral krijtlijnen uit. De voorwaarden liggen vast, maar hoe die precies worden ingevuld, kan altijd in overleg worden bijgestuurd als de omstandigheden daarom vragen. Met andere woorden: als de behoeften van de lokale bevolking in de toekomst zouden veranderen, dan is het contract flexibel genoeg om daarop in te spelen.”

Vertrouwen

Naast een overzicht van de voorwaarden van de partnerschappen, en de concrete projecten die daaruit voortvloeien, bevat het contract duidelijke beloftes voor de lange termijn. Met name wat de financiering van het hele bergingsproject betreft. “Het maatschappelijk contract zet op papier hoeveel financiële middelen er naar elk initiatief zullen gaan en waar die middelen vandaan komen.

Zowel vandaag als in een verre toekomst. Dat geeft vertrouwen in het verdere verloop van het project”, zegt Kris Van Dijck.

Ook in Mol is er vertrouwen in het hernieuwde engagement. “Het feit dat het maatschappelijk contract unaniem werd goedgekeurd door onze gemeenteraad is daar een bewijs van”, besluit Wim Caeyers.

“Het document zet duidelijke baten tegenover de verantwoordelijkheid die we als gemeenten opnemen door een oppervlakteberging voor radioactief afval op ons grondgebied te aanvaarden.”

Bekijk het maatschappelijk contract op www.niras.be/maatschappelijk-contract.

“De voorwaarden van onze inwoners liggen vast, maar hoe die precies worden ingevuld, kan altijd in overleg worden bijgestuurd.”

WIM CAEYERS,
BURGEMEESTER VAN MOL

Expo opendeurdag is blikvanger in vernieuwd Hasselts kunstencentrum

De kunsttentoonstelling *Learning from Deep Time*, die tijdens de opendeurdag in Dessel te bezichtigen was in de Installatie voor de productie van monolieten (IPM), strijkt tot 10 mei neer in kunstencentrum Z33 in Hasselt. Ze is een van de drie openingsexpo's op de nieuwe locatie van Z33.

De tentoonstelling kwam tot stand door een samenwerking tussen NIRAS, het Studiecentrum voor Kernenergie en Z33 – Huis voor Actuele Kunst. De getoonde kunstwerken nemen onder meer de onvoorstelbaar lange levensduur van langlevend radioactief afval onder de loep. Na een passage eind september in de IPM op de toekomstige oppervlaktebergingsite in Dessel is de expo sinds kort te zien in het Hasseltse kunstencentrum. De aanleiding is de ingebruikname van het nieuwe gebouw van Z33, dat opvalt door zijn bijzondere architectuur.

“De werken rond *deep time* vormen een van de drie openingstentoonstellingen in ons vernieuwde kunstencentrum”, zegt Ils Huygens van Z33. “Het overkoepelende thema bij onze opening is *The Work of Time*. Daarvoor nemen we afstand van het begrip ‘tijd’ zoals wij dat kennen, en verkennen we andere tijdsdimensies zoals de innerlijke tijd, de droomtijd en ook de diepe geologische tijd van de aarde.”

PRAKTISCH

- De expo loopt nog tot 10 mei in Hasselt.
- Het bezoek is gratis tot 26 jaar.
- Vraag een geleid bezoek aan via www.z33.be.

Op de sites bij Belgoproces zijn het hele jaar door tal van aannemers aan de slag.

VEILIGHEIDSCULTUUR BIJ NIRAS EN BELGOPROCESS

Tweerichtingsverkeer in het veiligheidsoverleg met aannemers

Ook de aannemers die aan de slag zijn bij Belgoproces moeten zich houden aan het strikte veiligheidsbeleid op de sites in Dessel en Mol. Met vragen, opmerkingen of suggesties over veilig werken kunnen ze terecht op regelmatige 'contractormeedings'. Daarin gaan ze op gelijke voet in dialoog met de vaste medewerkers.

Bij alles wat NIRAS en Belgoproces ondernemen, staat de veiligheid van werknemers, omwonenden en het milieu voorop. Dat uit zich in een doorgedreven veiligheidsbeleid op de sites in Dessel en Mol. In de verwerkingsinstallaties en de opslaggebouwen voor radioactief afval worden strikte procedures gevolgd. Maar ook buiten de gecontroleerde zone – de zone waar gewerkt wordt met radioactieve stoffen – heeft veiligheid de hoogste prioriteit. Er worden dan ook voortdurend initiatieven genomen om de veiligheidscultuur bij alle medewerkers naar een nog hoger niveau te tillen.

Inbreng van beide kanten

De veiligheidsmeetings met aannemers die bij Belgoproces worden georganiseerd, passen in dat plaatje.

“Op onze sites zijn het hele jaar door tal van aannemers of contractors aan de slag”, zegt Kristin Geboers van Belgoproces. “Ze worden ingeschakeld voor uiteenlopende taken: van kleine bouwerven en groenonderhoud tot poetswerkzaamheden. We hebben hen altijd al helder geïnformeerd over de veiligheidsmaatregelen die hier gelden, maar tot enkele jaren geleden leek dat te veel op eenrichtingsverkeer, met weinig inspraak van de contractors. Samen met onze collega's van NIRAS hebben we dat eind 2016 veranderd door contractormeedings op te starten.”

Tijdens zo'n overleg krijgen de aannemers de kans om hun ervaringen op het vlak van veiligheid te delen. “De meetings zijn het uitgelezen moment om eventuele bezorgdheden of frus-

traties aan te kaarten. Op die manier willen we een open dialoog tussen Belgoproces en onze contractors stimuleren. Door de inbreng van beide kanten kunnen we de veiligheidscultuur op onze sites bovendien continu verbeteren. Zo gebeurt het dat de contractors een idee aanbrengen dat ze elders hebben opgepikt. Daar staan we uiteraard voor open.”

Misverstanden voorkomen

Vaak gaan die suggesties over de strenge toegangsprocedure en de administratie die bij werken op een nucleaire site komen kijken, en hoe het eenvoudiger kan. Daar heeft Belgoproces alle begrip voor, zegt Kristin Geboers. “We hebben dat niet altijd zelf in de hand, maar we doen wat we kunnen. Als een aannemer veel in- en uitgaand verkeer verwacht op zijn werf, geven we bijvoorbeeld advies over hoe dat zo vlot mogelijk kan verlopen.”

Maar niet alleen de veiligheid en de efficiëntie gaan erop vooruit. De contractormeedings zijn ook nuttig om misverstanden de wereld uit te helpen. “We hebben ooit ongewild wat wrovel veroorzaakt op de site in Mol door contractor-medewerkers te

“De contractormeedings zorgen voor een open dialoog met onze aannemers.”

KRISTIN GEBOERS,
BELGOPROCESS

vragen om bij wijze van experiment een opvallende overall te dragen. De bedoeling was om hen duidelijk te kunnen onderscheiden van de vaste medewerkers. Maar wat bleek: de contractors voelden zich wat gestigmatiseerd en waren niet blij met de maatregel. We hebben die pakken daarom op hun verzoek en na intern overleg afgevoerd.”

Vrijwilligers bij MONA luisteren aandachtig naar de uitleg over de demonstratieproef. Daarvoor werden de belangrijkste onderdelen van de bergingsmodules op ware grootte nabgebouwd.

PARTNERSCHAP MONA BESTAAT 20 JAAR

“Wij vertolken de stem van de Molse bevolking binnen het oppervlaktebergingsproject”

Begin februari, enkele maanden na het jubileum bij het Desselse partnerschap STORA, vierde ook het Molse MONA zijn twintigste verjaardag. Beide partnerschappen spelen een hoofdrol in het oppervlaktebergingsproject voor laag- en middelradioactief kortlevend afval in Dessel. Wij spraken met Jan Claes, vrijwilliger van het eerste uur, en José Geys, een nieuw lid, over hun engagement bij MONA.

Het partnerschap MONA (Mols Overleg Nucleair Afval) werd in 2000 opgericht door NIRAS en de gemeente Mol. De opdracht: onderzoeken of een berging van laag- en middelradioactief kortlevend afval haalbaar is in Mol, en onder welke voorwaarden. Gedurende vier jaar van onderzoek en overleg werkte MONA een voorstel uit. Dat haalde

het uiteindelijk niet – de federale regering koos voor een bergingsinstallatie in Dessel – maar de Molse voorwaarden werden wel meegenomen bij de realisatie van het oppervlaktebergingsproject. MONA bleef dan ook nauw betrokken bij het project. En dat is vandaag nog steeds zo.

Uniek participatiemodel

Jan Claes, lid van het bestuur van MONA, maakte de oprichting van het partnerschap mee vanop de eerste rij. “Het concept van de partnerschappen werd destijds uitgewerkt door twee Belgische universiteiten”, vertelt hij. “Zij bogen zich onder andere over de vraag hoe NIRAS in dialoog kon gaan met de gemeente, via een orgaan dat zou spreken in naam van alle Mollenaars. Het huidige unieke participatiemodel bleek het antwoord. Door mensen uit het politieke, maatschappelijke en economische veld in onze gemeente te verenigen, vertolkt MONA de stem van de Molse bevolking.”

“Zelf was ik gevraagd om een grote Kempische milieuvereniging

te vertegenwoordigen binnen het partnerschap. In de begindagen van MONA waakte ik daarom vooral mee over de milieuaspecten van de berging. Later verbreedde mijn actieterrein en maakte ik deel uit

“Ons partnerschap werkt mee aan een oplossing voor een probleem dat iedereen aanbelangt.”

JAN CLAES, MONA

Enkele leden van MONA beklimmen in 2010 de heuvel van de zettingsproef. Met die proef werd het gewicht van de toekomstige bergingsmodules gesimuleerd.

In 2014 bezocht MONA de Breuk van Rauw in Postel. NIRAS liet er onderzoeken hoe groot de kans op aardbevingen is in de regio.

van alle drie de werkgroepen (zie hiernaast). Dat hield in dat ik minstens één keer per maand een vergadering bijwoonde en regelmatig nieuwe informatie doornam om het bergingsproject kritisch op te volgen.”

Info uit eerste hand

Niet alle vrijwilligers bij het partnerschap hebben er al een engagement van twee decennia opzitten. Er komen ook regelmatig nieuwe leden aankloppen. José Geys is een van hen. “Eind vorig jaar vroeg een kennis uit het Molse verenigingsleven me of ik zin had om lid te worden van MONA”, zegt ze. “Ik kende het oppervlaktebergingsproject een beetje. De werven die aan de gang zijn op de site in Dessel had ik bijvoorbeeld al bezocht. Maar ik had graag ook info uit eerste hand gekregen. Als inwoner van Mol voel ik me bovendien betrokken bij alles wat in de regio gebeurt. Ik was dus snel overtuigd om me aan te sluiten.”

José Geys zetelt intussen enkele maanden in de werkgroep die het technische luik van het bergingsproject opvolgt. “Hoewel het hele technische verhaal nog nieuw voor me is, merk ik dat er tijdens de werkgroepvergaderingen echt wel ruimte is voor kritische vragen. Die

“De werkgroepvergaderingen zijn bijzonder leerrijk, maar ook gewoon gezellig.”

JOSÉ GEYS, MONA

worden op een transparante manier beantwoord of doorspeeld naar de juiste persoon. Die sfeer van openheid viel me op. De bijeenkomsten zijn in het algemeen bijzonder leerrijk, en ook gewoon gezellig.”

Terugblik

Voor Jan Claes is de twintigste verjaardag een geschikt moment om terug te blikken op de belangrijkste realisaties van het partnerschap. “Het feit dat we er samen met NIRAS en STORA in geslaagd zijn om een oplossing te vinden voor een probleem dat het hele land aanbelangt – de berging van radioactief afval – staat voor mij op één. Een oplossing die niet van bovenaf is opgelegd en waar we heldere voorwaarden aan konden verbinden. Daar ben ik trots op.”

Wergroepen slaan brug tussen NIRAS en Mollenaars

Het hart van het Molse partnerschap wordt gevormd door drie inhoudelijke werkgroepen, samengesteld uit geëngageerde inwoners van Mol en enkele medewerkers van NIRAS. Zij volgen niet alleen het oppervlaktebergingsproject op, ook meer algemene nucleaire thema's staan op hun agenda.

De werkgroepen zijn de eigenlijke pijlers van het partnerschap. Ze hebben elk een duidelijke opdracht waarbinnen ze in de loop der jaren massa's kennis en expertise hebben opgebouwd. Zo waken de werkgroepen 'Opvolging bergingsproject' en 'Lokale ontwikkeling' over de realisatie van de voorwaarden die aan de oppervlakteberging werden verbonden. De werkgroep 'Algemene nucleaire problematiek' richt de blik dan weer op de bredere nucleaire activiteiten in de regio en daarbuiten.

Opvolging bergingsproject

“Onze werkgroep ziet toe op alle technische, veiligheids- en milieuaspecten van het oppervlaktebergingsproject”, vertelt Mark Loos, die de werkgroep 'Opvolging bergingsproject' voorziet. “We slaan een brug tussen NIRAS en de Molse bevolking, bijvoorbeeld door het ontwerp en de uitwerking van de berging te bespreken. Om goed op de hoogte te blijven van de laatste technische ontwikkelingen stellen we regelmatig vragen aan de ingenieurs bij NIRAS. Vaak over complexe materie. Het helpt dus dat meerdere van onze leden ervaring hebben in de nucleaire sector.”

Ongeveer eens per maand komt de werkgroep samen om te vergaderen. “Dan nodigen we een spreker uit – van NIRAS of een andere organisatie – die een onderwerp toelicht waar we het fijne van willen weten. En nu er verschillende onderdelen van de bergingssite in de steigers staan, gaan we af en toe ook op werfbezoek. Zo houden we de vinger aan de pols.”

Algemene nucleaire problematiek

Mark Loos is ook lid van de andere technische werkgroep binnen MONA. Die legt zich toe op de bredere nucleaire problematiek in de regio en in de wereld. “We bespreken actuele nucleaire kwesties die niet rechtstreeks met het oppervlaktebergingsproject te maken hebben. Bijvoorbeeld de scheurtjes die opdoken in twee reactoren van onze kerncentrales, of de ramp in Fukushima enkele jaren geleden. We merken dat zulke onderwerpen leven bij de Mollenaars: als we met MONA een infoavond organiseren, zitten we meestal boven de honderd inschrijvingen.”

Lokale ontwikkeling

De derde werkgroep zet haar schouders onder de meerwaardeprojecten die zijn gegroeid uit de sociaal-economische voorwaarden die aan het bergingsproject werden gekoppeld. “Wij spitsen ons toe op de maatschappelijke impact van het bergingsproject”, zegt Thomas Verheyen, gewezen covoorzitter van de werkgroep 'Lokale ontwikkeling'. “We stonden bijvoorbeeld mee aan de wieg van het Lokaal Fonds, een goed gevuld spaarpotje dat eeuwenlang projecten en activiteiten zal financieren die een meerwaarde betekenen voor de regio.”

Ook de opvolging van de 3xG-gezondheidsstudie behoort tot het takenpakket van de werkgroep. “Zo gingen we vorig jaar nog langs in de labo's van onderzoeksorganisatie VITO in Mol, waar onder meer bloedstalen worden onderzocht van de driehonderd kinderen die aan de studie deelnamen. Zo'n bezoek zegt meer dan tien nieuwsbrieven, en helpt bovendien om goede contacten te onderhouden met de onderzoekers.”

Als vrijwilliger bij MONA liggen alle meerwaardeprojecten hem na aan het hart, maar bij de 3xG-studie is Thomas Verheyen ook persoonlijk betrokken. “Mijn twee zoontjes zijn allebei ingeschreven voor de studie. De oudste is onlangs nog op medisch onderzoek geweest voor 3xG, de jongste is volgend jaar aan de beurt. Dat maakt het opvolgen van dit project extra bijzonder voor mij.”

Kiest België voor geologische berging?

NIRAS doet een beleidsvoorstel waarin ze pleit voor een geologische of ondergrondse berging op Belgisch grondgebied als eindbestemming voor het hoogactieve en/of langlevende afval in ons land. Het voorstel is onderworpen aan de procedure van de wet van 13 februari 2006 of 'SEA-wet', en maakt dus het voorwerp uit van een publieksraadpleging. Die vindt plaats in het voorjaar. Het is uiteindelijk aan de federale regering om te beslissen wat er met het afval moet gebeuren. Daarna zal NIRAS samen met alle betrokkenen nagaan waar, wanneer en hoe de berging gerealiseerd kan worden. Ook die stappen zullen door de regering goedgekeurd moeten worden.

Hoogactief en/of langlevend afval ontstaat bij de productie van elektriciteit in kerncentrales en bij onderzoek naar kernenergie of andere nucleaire toepassingen. Het wordt vandaag veilig opgeslagen bij Belgoprocess, de industriële dochteronderneming van NIRAS. De gebruikte splijtstoffen worden bewaard op de sites van de kerncentrales. De opslag vormt maar een tijdelijke oplossing in afwachting van de berging van het afval.

Enige geschikte eindbestemming

"Hoogactief en/of langlevend afval moet gedurende honderdduizenden jaren worden afgezonderd van mens en milieu", zegt Peter De Preter van NIRAS. "Die periode is beduidend langer dan de levensduur van de gebouwen waarin het afval nu ligt opgeslagen. We moeten dus een eindbestemming voor het afval ontwerpen waarin het veel langer wordt afgeschermd dan in om het even wat de mens tot nu toe gebouwd heeft."

De enige veilige eindbestemming voor hoogactief en/of langlevend afval is een geologische bergingsinstallatie diep onder de grond. Alleen in een geschikte stabiele geologische laag kunnen we dit afval volledig insluiten en isoleren van toekomstige veranderingen aan ons aardoppervlak, van het klimaat of in onze samenleving. Na tientallen jaren onderzoek zijn wetenschappers in binnen- en buitenland het daarover eens. Alle landen die een beleid hebben voor het langetermijnbeheer van dit type afval kozen dan ook voor geologische berging. Er bestaat immers geen alternatief voor het veilige beheer gedurende honderdduizenden jaren.

Wachten is geen optie

Ook in België is een beslissing nodig over de berging van hoogactief en/of langlevend afval. "Elk land moet een beleid uittekenen om zijn radioactieve afval veilig en op lange termijn te beheren, overeenkomstig de internationale en nationale

"Zonder beleidsbeslissing kunnen we de volgende stappen niet zetten naar een eindbestemming voor het hoogactieve en/of langlevende afval."

PETER DE PRETER, NIRAS

wetgeving. In ons land is het de opdracht van NIRAS om daarover beleidsvoorstellen te doen en die voor te leggen aan de federale regering."

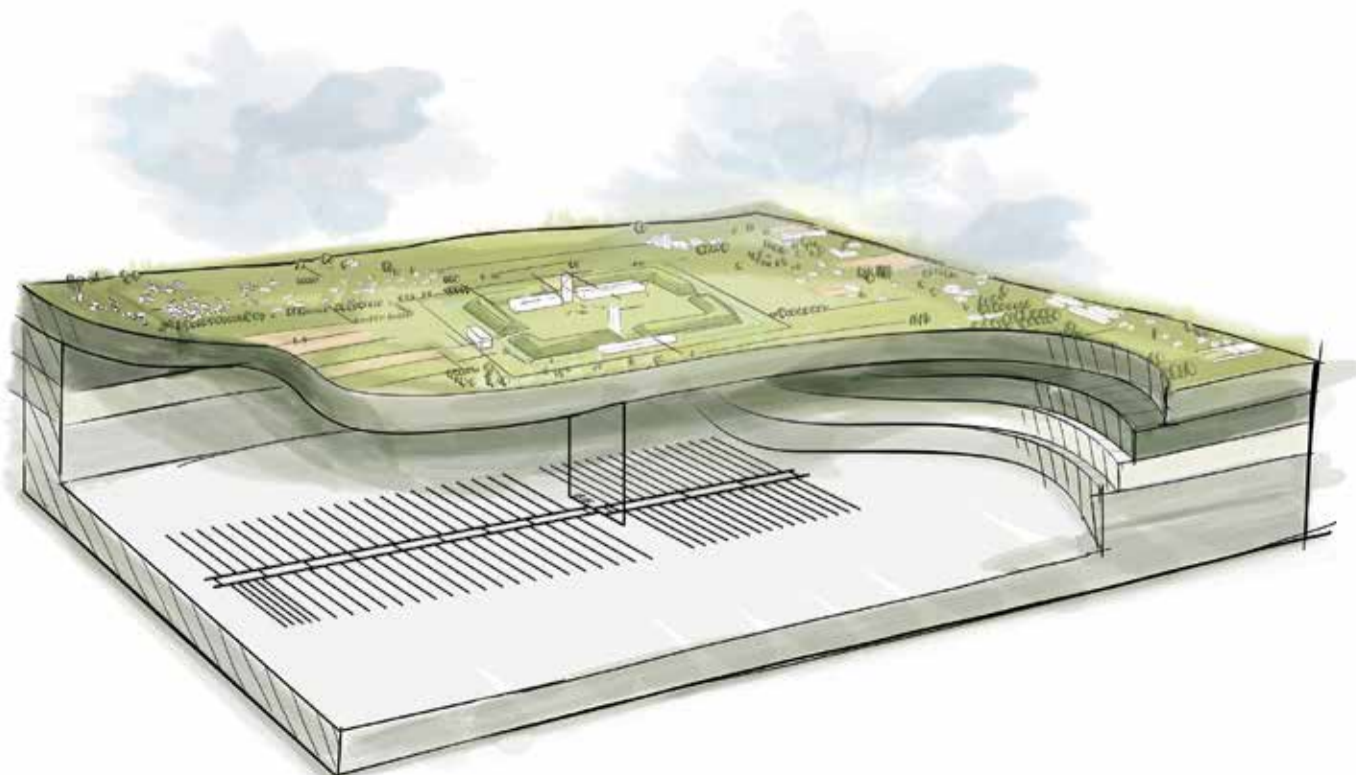
In dat kader legt NIRAS een voorstel op tafel waarin ze pleit voor een geologische berging op Belgisch grondgebied als eindbestemming voor het hoogactieve en/of langlevende afval in ons land. Het beleidsvoorstel zal samen met een bijbehorend milieueffectenrapport ook voorgelegd worden aan het publiek. Het is uiteindelijk aan de

federale regering om te beslissen wat er met het afval moet gebeuren.

En die beslissing is erg belangrijk, benadrukt Peter De Preter. "Een beleidsbeslissing blijven uitstellen betekent dat we de milieu- en financiële risico's, de risico's op verlies van kennis en expertise, en de lasten van het nemen van een beslissing doorschuiven naar de volgende generaties. De gemeenten waar het afval en de gebruikte splijtstoffen nu tijdelijk opgeslagen liggen, blijven dan in het ongewisse over de duur van de opslag. Bovendien beschikken we na decennialang onderzoek over voldoende kennis om een beslissing over geologische berging te nemen. Wachten is dus geen optie meer."

Stapsgewijze aanpak

De beleidsbeslissing vormt de eerste, noodzakelijke stap op de lange weg naar de realisatie van een geologische berging. "Zodra de regering beslist heeft wat België met het hoogactieve en/of langlevende afval gaat doen, zal NIRAS samen met alle betrokkenen onderzoeken op welke manier dat moet gebeuren. Hoe kunnen we het afval tijdelijk controleren en eventueel terughalen uit de berging? Op welke locatie(s) kan de berging komen? Over dat soort kwesties zal NIRAS een maatschappelijke dialoog opstarten."

“Met mijn team zorg ik ervoor dat projecten zo efficiënt mogelijk verlopen”

Wiet Janssens (Belgoprocess) behoudt het overzicht van tientallen ontmantelings-, bouw- en veiligheidsprojecten in de regio.

Hoewel hij nog maar enkele maanden bij Belgoprocess aan de slag is, staat Wiet Janssens al voor een belangrijke opdracht. Als programma- en PMO-manager volgt hij alle ontmantelingen, bouwwerven en andere projecten op die de komende decennia plaatsvinden op de sites in Dessel en Mol.

Hoe bent u bij Belgoprocess terechtgekomen?

“Vlak na mijn studies voor industrieel ingenieur chemie ben ik aan de slag gegaan in de nucleaire sector. Eerst bij een groot ingenieursbureau, daarna bij het Studiecentrum voor Kernenergie in Mol. Tijdens die eerste jaren van mijn loopbaan deed ik veel ervaring op in grote ontmantelingsprojecten. Ik heb bijvoorbeeld meegewerkt aan de ontmanteling van de fabriek van Belgonucleaire in Dessel, die ooit brandstofstaven leverde aan verschillende kerncentrales in West-Europa.”

“Na een professionele zijsprong in de machinebouw stuitte ik eind vorig jaar op een vacature van Belgoprocess. Het bedrijf zocht een programma- en PMO-manager om het overzicht te bewaren van zijn

projecten in de regio. Een job die een *helicopterview* vereist – je hoeft niet al te diep in de technische details te duiken – en waarin ik een heel team zou aansturen. Dat beviel me meteen. Ik solliciteerde voor de functie, begin dit jaar kon ik starten.”

Wat doet een programma- en PMO-manager precies?

“In de eerste plaats is er het ‘programma’-luik. Daarvoor volg ik de projecten op die voortvloeien uit de toekomstvisie van NIRAS en Belgoprocess voor de sites in Dessel en Mol. Dat zijn tientallen ontmantelings-, bouw- en veiligheidsprojecten, gespreid over meerdere decennia, die allemaal op elkaar moeten worden afgestemd. Als programmamanager zorg ik ervoor dat al die puzzelstukjes een geheel vormen. En dat bijvoorbeeld een

vertraging binnen een project de planning van andere projecten niet in de war stuurt.”

“Als PMO-manager – PMO staat voor *project management office* – ondersteun ik samen met mijn team de projectleiders van Belgoprocess en NIRAS bij hun administratieve taken. De projectleider kan zich daardoor beter concentreren op de technische kant van zijn werk. Zo draagt ons team ertoe bij dat projecten zo efficiënt mogelijk verlopen.”

Wat vindt u het meest uitdagende aan de job?

“Ik ben nog niet zo lang aan de slag bij Belgoprocess. Op dit moment is het dus nog een uitdaging om alle projectdossiers onder de knie te krijgen. Ook in de gebouwen en de installaties op de sites in Dessel en Mol probeer ik zo snel mogelijk wegwijs te raken. Een goede kennis van het reilen en zeilen op beide sites, met name wat de strikte veiligheidsprocedures betreft, is immers belangrijk om haalbare plannings te kunnen opstellen.”

“Zodra mijn job op kruissnelheid komt, wordt het vooral een uitdaging om het overzicht te behouden van alle projecten die aan de gang zijn. Een vlotte samenwerking met

NIRAS is daarvoor cruciaal. Ons PMO-team zal regelmatig samenzitten met collega’s van NIRAS, zodat alle informatie (rapporten, plannings, budgetten ...) over lopende en toekomstige projecten snel wordt uitgewisseld. Op die manier werken we het meest resultaatgericht!”

Uit welke aspecten van uw job haalt u de meeste voldoening?

“Ik krijg de kans om met tal van collega’s samen te werken. Niet alleen binnen mijn team, maar ook binnen de andere afdelingen van Belgoprocess. Hen ondersteunen zodat zij zelf kunnen uitblinken in hun job, daar doe ik het voor.”

“Collega’s ondersteunen zodat ze kunnen uitblinken in hun job, daar doe ik het voor.”

**WIET JANSSENS,
BELGOPROCESS**

TAFEL VAN BEZOEKERSCENTRUM TABLOO STAAT OVEREIND

Ongeveer een jaar nadat de eerste spade in de grond ging voor de bouw van bezoekerscentrum Tabloo werd een eerste mijlpaal bereikt. Eind januari stond de betonnen tafelstructuur recht die het centrum zijn kenmerkende uitzicht zal geven.

De bouw van de vierkante structuur bleek al gauw een technisch huzarenstukje. Zo moest de zijkant van het betonnen tafelblad, de bovenste verdieping van Tabloo, visueel uit één stuk bestaan. Dat maakte het allesbehalve evident om het beton te storten.

Intussen is de aannemer gestart met de montage van de ruimtes in houtskeletbouw op

en onder de tafel. Het gaat om een flexibele manier van bouwen, die toelaat om in de toekomst ruimtes aan te passen of extra ruimtes aan te bouwen wanneer daar nood aan is. De generaties na ons kunnen het centrum dus een andere invulling geven, zonder dat de architectuur verloren gaat. De robuuste betonnen tafel zal zo eeuwenlang een herkenningspunt zijn in het Desselse landschap.

Benieuwd naar de uitdagingen tijdens de laatste loodjes van de betonwerken?

Neem een kijkje op www.niras.be/tafel-van-tabloo-bijna-klaar.

De bouw van het betonnen tafelblad was een technisch huzarenstukje.

WANDEL OVER DE TOEKOMSTIGE OPPERVLAKTEBERGINGSSITE

Op zoek naar een leerrijke uitstap voor je school, vereniging, bedrijf of vriendengroep? Voortaan kan je een bezoek aan Isotopolis in Dessel combineren met een unieke wandeling over de toekomstige oppervlaktebergingsite voor laag- en middelradioactief kortlevend afval. Je kan de wandeling ook apart boeken, zonder een bezoek aan het informatiecentrum.

Een parcours van zo'n 5 kilometer lang leidt langs talrijke natuurlijke bezienswaardigheden. Onderweg geeft een gids uitleg bij het heidelandschap, het natuurbeheer op de site en de

aanwezige planten en dieren, zoals de zeldzame gladde slang. Ook het oppervlaktebergingsproject komt aan bod. Het einde van de tocht voert immers langs de terreinen waar op termijn radioactief afval wordt geborgen.

De wandeling is alvast een voorsmaakje van het aanbod van bezoekerscentrum Tabloo. Het centrum opent in de loop van volgend jaar zijn deuren. Je zal er onder andere een interactieve expo over radioactiviteit en het beheer van radioactief afval kunnen bezoeken.

PRAKTISCH

- Op voorhand reserveren is verplicht. Contacteer Sofie Lespoix via isotopolis@belgoprocess.be of 014/33 40 32.
- Voor groepen vanaf 10 personen.
- Duur: ruim twee uur.
- De wandeling is gratis.

Onderweg kan je uitwaaien langs het kanaal Bocholt-Herentals.

